

Ομιλία του

Hon Michael Atkinson MP

Γενικού Εισαγγελέα

Υπουργού Δικαιοσύνης

Υπουργού Πολυπολιτισμικών Υποθέσεων

Υπουργού Ζητημάτων των Παλαιμάχων

19 Μαΐου, 2009

Τελετή Επετείου για την Ποντιακή Γενοκτονία

Πλατεία Αγίας Σοφίας

Θεσσαλονίκη, Ελλάδα

Διοργάνωση από την

Πανποντιακή Ομοσπονδία Ελλάδος

Αγιότατε Μητροπολίτη Άνθιμε,

Υπουργέ Μακεδονίας και Θράκης Κύριε Σταύρο Καλαφάτη,

Καθηγητά Γεώργιε Παρχαρίδη, Πρόεδρε της Πανποντιακής Ομοσπονδίας της Ελλάδος,

Συνάδελφοι της Ελληνικής Βουλής,

Κύριε Παναγιώτη Ψωμιάδη, Νομάρχη του Νομού Θεσσαλονίκης,

Κύριε Βασίλη Παπαγεωργόπουλε, Δήμαρχε της πόλης της Θεσσαλονίκης,

Κύριε Αναστάσιε Μάνθο, Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης,

Κυρία Βούλα Πατουλίδου, η Πόντια Χρυσή Ολυμπιονίκης μας,

Κύριε Ονούφριε Γοροζίδη, αντιπρόσωπε του αγαπητού μου φίλου από την Νότια Αυστραλία, Χάρη Ταβλαρίδη, Προέδρου της Ομοσπονδίας του Ποντιακού Συλλόγου της Αυστραλίας,

Αντιπρόσωποι των Αρμενίων, Ασσυρίων και Εβραϊκών Κοινοτήτων,

Αντιπρόσωποι των εκατοντάδων Ποντίων οργανώσεων της Ελλάδος,

Διαπρεπείς καλεσμένοι, κυρίες και κύριοι,

**Έναν πουλίν, μαύρον πουλίν, μαύρον άμον την νύχταν,
ολονυχτίς τριγύριζεν ολόγερα ‘ς σον κάστρεν,
‘ς σον κάστρεν, ‘ς σα καστρότειχα τη μαυρο-Τραπεζούντας,
που έχ’ τα ρίζας ‘ς σον γιαλόν και την κορφήν ατ’ ‘ς σ’ άστρα
π’ είχεν δέκα καστρόπορτας κι ούλα χαλκοδεμένα,
κι απ’ έξ’ ας σα καστρόπορτας, ορμία και ποτάμια,
ντο έδεναν και έλυναν, γεφύρια σιδερένια**

Αυτά τα λόγια γραφήκαν από τον Δρ. Φίλων Κτενίδη στο βιβλίο του «*Η Καμπάνα του Πόντου*», ώστε οι μελλοντικές γενιές να μπορέσουν να κατανοήσουν, τον πόνο και τα τραύματα όσων επέζησαν την εξολόθρευση. Μια εξολόθρευση που σχεδιάστηκε και εκτελέστηκε με μακάβρια λεπτομέρεια από τους Τούρκους Οθωμανούς. Μια εξολόθρευση ανθρώπων που είχαν καλλιεργήσει τη γή της Ανατολίας για χιλιάδες χρόνια, αλλά τους οποίους η Τουρκική Κυβέρνηση ακόμα προσπαθεί να περιθωριοποιήσει με υποτιμητικούς όρους όπως, «Άνθρωποι της Θάλασσας» ή «Άνθρωποι της Μαύρης Θάλασσας».

Στέκομαι εδώ μπροστά σας σήμερα, στην πλατεία της Αγίας Σοφίας στη Θεσσαλονίκη, το κέντρο των Ελλήνων του εξωτερικού, την πόλη που αγκάλιασε τους πρόσφυγες Πόντιους, ως δείγμα σεβασμού και ενθύμησης αυτών των εκατοντάδων χιλιάδων συνανθρώπων μας, τους οποίους οι Οθωμανοί και μετέπειτα οι οπαδοί του Μουσταφά Κεμάλ εξολόθρευσαν και αποκαθάρεσαν από την Ανατολία επιμελέστερα και από τους Γερμανούς εισβολείς που καθαίρεσαν τους ντόπιους Εβραίους της Βαρσοβίας, της Κρακοβίας, του Σαράγεβο ή μάλιστα της Θεσσαλονίκης.

Συμμετέχω μαζί σας σήμερα να τιμήσουμε τη μνήμη αυτών των θυμάτων, πρώτα των αντρών, έπειτα των γυναικοπαίδων: να προσευχηθώ μαζί σας, να χύσω ένα πικρό δάκρυ μαζί σας, να θυμηθώ.

Θέλω να σας μεταφέρω τις καλύτερες ευχές του Πρωθυπουργού της Νότιας Αυστραλίας, του Εντιμότατου Mike Rann, τους χαιρετισμούς του λαού της Νότιας Αυστραλίας, το «Ύαν και ευλογίαν» από τον φίλο μου Χαράλαμπο Ταβλαρίδη, τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας των Συλλόγων Ποντίων της Αυστραλίας, καθώς και τους χαιρετισμούς του Κοινοβουλίου της Νότιας Αυστραλίας.

Στις 30 Απριλίου το 2009, με πνεύμα σεβασμού προς αυτούς που σφαγιάστηκαν στην Ανατολία στα πρώτα 25 χρόνια του προηγούμενου αιώνα, πρότεινα ένα ψήφισμα στο Κοινοβούλιο για να αναγνωριστεί ότι η εξολόθρευση των Αρμενίων, των Ελλήνων, των Ασσυρίων και άλλων Χριστιανικών μειονοτήτων της Μικράς Ασίας θα θεωρείται ως ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που έγινε κατά τη διάρκεια των ετών 1915-1923, πρώτα από το Οθωμανικό κράτος και έπειτα από τους οπαδούς του Μουσταφά Κεμάλ.

Πιστεύω ότι το Κοινοβούλιό μας είναι το πρώτο μετά από αυτό της Ελληνικής Δημοκρατίας που πράττει κάτι ανάλογο.

Είμαι ευχαριστημένος που το έχω κάνει αυτό, παρ' όλο που η υπόστασή μου έγκειται στην κριτική των προξένων της Δημοκρατίας της Τουρκίας στην Αυστραλία.

Δεν θα παραμείνω σιωπηλός, όπως θα ήθελαν ορισμένοι, δεν θα υπαναχωρήσω όταν οι άλλοι θα μιλάνε για μένα. Η πρότασή μου ψηφίστηκε ομόφωνα. Εάν υπήρχαν μεμονωμένα Μέλη του Κοινοβουλίου που πείστηκαν από τις αρνήσεις των προξένων της Δημοκρατίας της Τουρκίας, δεν είχαν το θάρρος των πεποιθήσεών τους ώστε να μιλήσουν ή να ψηφίσουν κατά της πρότασης.

Όπως είπε ο Ρήγας Φερραΐος, που έγραψε το πολεμικό ποίημα «Θούρειος», το οποίο αποτέλεσε την πολεμική κραυγή των Ελλήνων στον Αγώνα κατά της Οθωμανικής κατοχής:

Για πόσο ακόμα θα ζούμε έτσι

Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή

παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή

Βρίσκομαι εδώ σήμερα καλεσμένος από την Πανποντιακή Ομοσπονδία της Ελλάδας, για να μιλήσω στη συγκέντρωση αυτή και να υποβάλω τα σέβη μου, στους 353.000 Έλληνες του Πόντου, που αφανίστηκαν κυρίως γιατί ήταν Χριστιανοί.

Είμαι επίσης εδώ σήμερα, για να υποβάλω τα σέβη μου στους επιζήσαντες και τους απογόνους του αφανισμού και του εξορισμού, πολλοί από τους οποίους ζούνε στην Πολιτεία μου τη Νότια Αυστραλία, και κουβαλάνε μαζί τους την κληρονομιά αυτού του μαύρου κεφαλαίου της ιστορίας.

Παρ' όλο που σήμερα θρηνούμε, οι Πόντιοι έχουν επιτύχει στη νέα τους ζωή στην άλλη άκρη του κόσμου, στην Αυστραλία.

Τα ονόματα «Πόντος» και «Πόντιος» ζούν στην Αυστραλία όπου οι Πόντιο-Αυστραλοί έχουν την αδελφότητά τους, τις λέσχες τους, τις εκκλησίες τους, τα καφενεία τους, τα παντοπωλεία τους, τις ποδοσφαιρικές τους ομάδες και όπου οι άντρες παίζουν τη λύρα τους και όλοι μαζί χορεύουν όπως έκαναν και οι πρόγονοί τους.

Υπάρχει μεγάλη πνευματική κατάρτιση που καταδεικνύει ότι αυτές οι εξοντώσεις ήταν σχεδιασμένες και ασκήθηκαν από το κεντρικό Οθωμανικό καθεστώς κατά της Χριστιανικής μειονότητας της Μικράς Ασίας.

Οι περισσότεροι Έλληνες, Αρμένιοι και Ασσύριοι πολιτικοί, θρησκευτικοί και πολιτιστικοί αρχηγοί συνελήφθησαν και δολοφονήθηκαν, ξεκινώντας από την Κωνσταντινούπολη στις 23 Απριλίου το 1915. Περισσότεροι από ενάμιση εκατομμύριο Έλληνες του Πόντου κετέφυγαν στην Ελλάδα. Τρεις χιλιάδες

χρόνια Ελληνικού πολιτισμού και ιστορίας στη Μικρά Ασία, κάποτε ένας χόανος ελληνισμού, ~~εξαλείφθηκαν~~ εξαλείφθηκε μέσα στην καταστροφή.

Formatted: Greek (Greece)

Πολλοί άνθρωποι σκοτώθηκαν στις πόλεις και στα χωριά τους ή σε πορείες θανάτου κατά μήκος της Ανατολίας προς στατόπεδα συγκέντρωσης στην έρημο της Συρίας, γνωστά και με την ονομασία «Λευκός ~~Αδελφονία~~ Θάνατος». Μια τέτοια πορεία περιγράφεται στο βιβλίο της Thea Halo's «*Not Even My Name*» (*Ούτε το Όνομά Μου*) και όποιος το διαβάσει θα δει ότι πλημμυρίζει με αυθεντικότητα, με απόλυτη αξιοπιστία.

Formatted: Font: Italic

Οι Αρμένιοι, Έλληνες και Ασσύριοι άντρες που δεν εκτελέστηκαν επιστρατεύτηκαν στον Οθωμανικό στρατό, αποπλίστηκαν και στάλθηκαν σε ειδικά τάγματα εργασίας. Οι περισσότεροι πέθαναν από υπερβολική εργασία ή θανατώθηκαν αφού δεν ήταν πια χρήσιμοι.

Οι εναπομείναντες πληθυσμοί ηλικιωμένων, γυναικών και παιδιών συγκεντρώθηκαν και άλλοι εξαναγκάστηκαν να ασπαστούν το ισλάμ, ορισμένοι υιοθετήθηκαν και μεγάλωσαν σαν Τούρκοι, άλλοι οδηγήθηκαν στην εγχώρια δουλεία, μερικοί έπεσαν θύματα βιασμού, μερικοί δολοφονήθηκαν. Αυτή η σφαγή, στο τέλος εκατοντάδων ετών Οθωμανικής κυριαρχίας στην χερσόνησο της Ανατολίας, ξεκίνησε το βράδυ της αποβίβασης των Αυστραλιανών στρατευμάτων στην Καλλίπολη. Θα ήταν πολύ διαφορετικό αυτό το μέρος του πλανήτη εάν οι Αυστραλοί στρατιώτες είχαν καταφέρει να διασχίσουν τη χερσόνησο της Καλλίπολης μετά την αποβίβασή τους από το Αιγαίο Πέλαγος στις 25 Απριλίου του 1915.

Οι στρατιώτες μας κατέλαβαν το ύψωμα του Çanik Bair ενάντια στα στρατεύματα του Μουσταφά Κεμάλ, μπορούσαν να δούνε πλέον το στόχο τους, τα Δαρδανέλλια, τα οποία αν είχαν πάρει θα μπορούσαν να επιτρέψουν στη Βρετανία να στείλει προμήθειες στη Ρωσία και να την κρατήσει στον πόλεμο (στη ανατολική Ανατολία συγκεκριμένα) και θα είχαν βγάλει την Οθωμανική Τουρκία από τον Μεγάλο Πόλεμο το 1915 αντί το 1918. Αλλά οι Αυστραλοί και Νεοζηλανδοί στρατιώτες, παρά τη συγκεκαλυμμένη βοήθεια από τους Έλληνες χωρικούς στη ζώνη της μάχης, και την καθοδήγηση της Ελληνικής Κυβέρνησης στη Λήμνο, δεν ήταν γραφτό να φτάσουν στα Δαρδανέλλια και αποσύρθηκαν προς το τέλος του 1915. Με τη λογική ότι ίσως

όσοι δεν είναι Αυστραλοί δεν θα καταλάβουν, η στρατιωτική μας ήττα στη χερσόνησο της Καλλίπολης σημάδεψε την Αυστραλιανή εθνότητα και την αποβίβαση των στρατιωτών μας στην Καλλίπολη.

Οι Αυστραλοί στρατιώτες αιχμάλωτοι πολέμου από τους Τούρκους έγραψαν για τις κτηνωδίες που είδαν να πράττονται κατά των Χριστιανικών Μειονοτήτων στην Ανατολία.

Ακαδημαϊκοί ερευνητές στην Αυστραλία σήμερα ψάχνουν τα πολεμικά μας αρχεία, και συνεχώς βρίσκουν ολοένα και περισσότερα στοιχεία για τις κτηνωδίες διότι οι Αυστραλοί αιχμάλωτοι πολέμου ήταν μάρτυρες των γεγονότων.

Σήμερα, στην πολυπολιτισμική Αυστραλία, έχουμε περίπου 100.000 Πόντιους Έλληνες που ζούν αρμονικά. Έχουν γίνει Αυστραλοί. Η Ποντιακή μας αδελφότητα στη Νότια Αυστραλία ιδρύθηκε στο 1958, και αυτό την κάνει μία από τις παλαιότερες, αν όχι την παλαιότερη, Ποντιακή οργάνωση της διασποράς. Με το πέρασμα των χρόνων, είχα την ευχαρίστηση να γνωρίσω και να μιλήσω με πολλούς Πόντιους στην πατρίδα μου, την πόλη της Αδελαΐδας. Αυτό περιλαμβάνει Πόντιους πρώτης γενιάς, που ήρθαν στην Ελλάδα από την πατρίδα τους σαν πρόσφυγες, καθώς και μεταγενέστερες γενιές.

Αυτό που βρίσκω συναρπαστικό και εξαιρετικά ενδιαφέρον είναι ότι οι Πόντιοι τέταρτης γενιάς, συνεχίζουν αυτό που θεωρούν χρέος ή τιμή προς τους προγόνους τους, να διατηρήσουν και να προωθήσουν τη ζωντανή κουλτούρα τους, τη γλώσσα και το ήθος.

Αυτοί, όπως όλοι μας εδώ σήμερα, δεν έχουν καμία εχθρότητα προς τους σημερινούς Τούρκους.

Αυτοί, όπως όλοι μας εδώ στην πλατεία της Αγίας Σοφίας, και οι Πόντιοι ανά την υφήλιο, θα ~~θέλαμε ήθελαν~~ (tense of verb should be same as above or visa versa) την αναγνώριση αυτών των τραγικών συμβάντων, που έγιναν πριν

Formatted: Font: 12 pt

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)

περίπου 90 χρόνια. Αναγνώριση που θα οδηγήσει στη συμφιλίωση. Επαινώ τους οργανωτές τις σημερινής εκδήλωσης και τους ευχαριστώ εγκάρδια για την πρόσκληση και την φιλοξενία.

Θα ήθελα να κλείσω το λόγο μου, κάνοντας μια αναφορά σε έναν ακόμα μεγάλο Πόντιο, έναν συνάδελφο βουλευτή τον οποίο και δεν είχα την ευχαρίστηση να γνωρίσω, αλλά το ήθος του στην πολιτική και στη κοινωνική ζωή, έχει αφήσει πίσω του μια βαθιά κληρονομιά - τον Λεωνίδα Ιασωνίδη ο οποίος είπε:

Ξηρανθήτω ημίν ο λάρυγξ,

-εάν επιλαθώμεθά σου

-ω πάτριος Ποντία γη.

Ας κοιτάξουμε μπροστά - όλοι μαζί τώρα - γνωρίζοντας ότι η Ποντιακή ψυχή δεν μπορεί να σβήσει – καίει – και καίει φωτεινά στις καρδιές και στα σπίτια πολλών ανά την υφήλιο, από τη Θεσσαλονίκη έως την Αυστραλία.

Και σε αυτούς που δεν βρίσκονται πια ανάμεσά μας, λέμε αιώνια ανάπαυση δώσε τους, Θεέ μου, και είθε φώς αέναο να λάμπει επάνω τους.

Αιώνια τους η μνήμη.

Formatted: Not Highlight

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Not Highlight

Formatted: Not Highlight

Formatted: Greek (Greece)

Formatted: Greek (Greece)